

Na těchto akcích už často nerozlišíte, kdo chodí do kostela nebo kdo se přidal jen tak, protože se chce účastnit dobré a smysluplné činnosti. Díky konkrétně i za brigády konané v souvislosti se stavbou venkovního zastřešeného prostoru u kostela. Již se blížíme dokončení.

Příznem, že současná léta jsou pro mnohé sbory evangelické církve obdobím nejistoty. Tato nejistota souvisí z velké míry s přechodem k plné finanční soběstačnosti. Děkujeme o to více i za veškerou finanční podporu, které se sboru v Moravči dostává. Snad je to známka toho, že lidé považují aktivity sboru a faráře za smysluplné. Věříme, že co je smysluplné, na to lidé budou ochotni finančně přispět. (Sbor svými dary podporují i někteří nečlenové, které v neděli v kostele nepotkáte. :)

Jak bylo naznačeno, některé aktivity probíhají pravidelně. Pak jsou tu ale větší akce, na které vás chceme pozvat a které stojí za to si zapsat do diáře. Ke všem dodáme ještě upřesňující informace:

- 2. června – Noc kostelů s koncerty Flétnového a ukulelového kroužku YMCA, TenSingu a Ireny Noskové.
- 24. června – Zlatá horečka na Valkounově
- 16. července – Festival Greenway s přednáškou, divadlem a dobročinným bazárkem.
- 25. srpna – Festival s TenSingem a dalšími kapelami různých hudebních žánrů.

Program kolem velikonočních svátků.

6.4.	Zelený čtvrtek	Čtení pašijí od 19:00 v kapli Sv. Anny v Pelhřimově
7.4.	Velký pátek	Bohoslužby v 18:00 s Večeří Páně
8.4.	Velikonoční neděle	Bohoslužby v 9.30 s Večeří Páně

Další bohoslužby se konají pravidelně každou neděli od 9:30.
Všichni jste zváni!

Kontakt: Daniel Matějka, farář. Moravec 35, 39301, Pelhřimov, mobil: 777258831.

web: <http://moravec.evangnet.cz/> email: moravec@evangnet.cz

<https://www.facebook.com/kostelmoravec>

<https://www.youtube.com/@danielmatejka/videos>

číslo účtu: 2001768838 / 2010

Velikonoční list

evangelického sboru v Moravči, duben 2023

Jan 12, 20-24 Někteří z poutníků, kteří se přišli o svátcích klanět Bohu, byli Řekové. Ti přistoupili k Filipovi, který byl z Betsaidy v Galileji, a prosili ho: "Pane, rádi bychom viděli Ježíše." Filip šel a řekl to Ondřejovi, Ondřej a Filip to šli říci Ježíšovi. Ježíš jim odpověděl: "Přišla hodina, aby byl oslaven Syn člověka. Amen, amen, pravím vám, jestliže pšeničné zrna nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek."

Přáli jste si někdy vidět Ježíše? Třeba jen ze zvědavosti, jak vypadal, jak byl vysoký, nápadný, či naopak drobný nebo nenápadný? S podobnou prosbou přijdou za učedníky poutníci, kteří

šli do Jeruzaléma na svátky. Učedníci nebrání, vezmou poutníky za svým mistrem. Ježíš celou skupinu přivítá zvláštními slovy: „Přišla hodina, aby byl oslaven Syn člověka. Amen, amen, pravím vám, jestliže pšeničné zrna nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek.“

Někdy nám Ježíšovy reakce připadají divné. Zvláště v Janově evangeliu. Přece by stačilo říct: „Tak tady je, Ježíš, tady ho máte, takový zarostlý.“ Ježíš svou odpovědí míří kamsi jinam. Na žádost „Chceme vidět Ježíše.“ odpovídá: „Zemře-li zrna, vydá mnohý užitek.“

Třeba to ale vůbec není podivná odpověď. Co když tu chce Ježíš nabídnout hlubší způsob, jak ho vidět: Jako zrna padlé do země. Všude tam, kde se ze zániku nebo výstižněji řečeno z oběti rodí něco nového,

tam potkáváte Ježíše. Chce-li kdo vidět Ježíše, není řešením ukázat na obrázek v dětské Bibli nebo na sochu Ježíše na kříži. Odpověď je v ději, v událostech, když se něco svým zánikem přetváří v nový život. To zahynutí také netřeba vnímat jen jako nutné zlo. V Janově evangeliu je kříž vnímán paradoxně jako Kristovo vyvýšení či oslavení.

„Jestliže pšeničné zrno nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek.“ Je zajímavé, jaké dva protiklady tu Ježíš staví proti sobě. Nejsou totiž úplně obvyklé: *samota* a *užitek*. Jaký užitek má asi Ježíš na mysli, je-li jeho protikladem samota?

Zrno nemusí nutně padnout do země. Může ležet někde uschované, nahromaděné. Dokonce mohou někde ležet uschované tuny obilí, přesto to bude samota. (Asi jako život ve velkoměstě neznamena, že nemůžete prožívat samotu. Naopak, ta může být o to děsivější, kolik lidí je kolem vás.) Teprve když dojde k oběti, něco se začne dít. Vzniká život.

Někdy je to velmi silné. Když sebeobět člověka způsobí změnu, přinese sílu, naději, povzbuzení ostatním. Ježíšova obět se takto chápe. Skrze ní povstal život nového druhu, s novou nadějí, beze strachu. Ale našli bychom asi i jiné podobné příběhy smrti, která něco znamenala nebo přinesla.

Obět se však může odehrát na rovině jaksi běžné, každodenní, že bychom to třeba ani obětí nenazvali. Uvedme příklad komunikace. Máme ohromné možnosti a technologie, které nám komunikaci usnadňují. Nestojí prakticky žádnou námahu něco sdílet na internetu nebo napsat krátkou zprávu na messengeru. To člověka nic nestojí, žádnou obět. Zároveň ovšem víme, jak málo tyhle „snadné“ nástroje pomáhají bojovat se samotou.

Tam, kde komunikace člověka naopak stojí námahu, čas: návštěvy, telefonáty, společné procházky, pomáhající akce, tam to má v boji proti samotě výrazně větší sílu. Teprve když to člověka něco stojí, teprve když je lidské konání svého druhu obětí, tak to má sílu.

Asi dokážete vymyslet případy, kdy obět či zánik něčeho umožnily posun, proměnu. Někdy jako by bylo nutné prožít i neúspěch nebo přímo selhání, aby se člověku otevřela dobrá cesta dál.

Kristova smrt a vzkříšení, které o Velikonocích připomínáme, jsou ujištěním, že není žádné místo, situace či temnota, odkud by nemohl vzejít život.

Pane, probouzej v nás nový život. Probouzej naději všude, kde je třeba. Amen.

Z událostí od kostela v Moravči.

Z nedávných událostí zmiňme nejprve březnové sborové shromáždění, které volbou potvrdilo Daniela Matějku jako faráře v Moravči pro další desetileté období. Stalo se tak po rozhovorech, které předcházely v průběhu posledních dvou let. Tyto rozhovory vedly některé vzdálenější pozorovatele k rozpačitým otázkám typu: „To budou Matějkovi odcházet?“ Nebudou. Ale bylo důležité o té možnosti mluvit, protože setrvávání faráře dlouhou dobu na jednom místě ne vždy prospívá. Snad nejlépe lze to riziko vyjádřit obrazem stojatých vod.

Vody v Moravči však, zdá se, jsou všechno jiné, jen ne stojaté. V kostele se stále objevují noví lidé, rodiny se rozrůstají, konají se křty dětí, někdy i dospělých. Poslední sborové shromáždění bylo radostné i v tom, že někteří dosud sympatizující požádali o členství ve sboru. Nejsou to davy, ale také ne pouze jednotlivci.

Každý člověk, který se ve společenství objevuje, je osvěžením, protože nejde jen o tu tříčtvrtěhodinu, co lidé sedí v kostele a spíše poslouchají. Jde o společenství, které pokračuje po bohoslužbách a přerůstá do vztahů a různých setkání v týdnu či do letních pobytových akcí.

Právě co se týče programů v týdnu, leccos nového se děje. Manželé Čaškovi nabízejí nový druh setkávání s rozhovory, zkusíme novou formu pro dřívější biblické hodiny a nacházíme lidi, kteří mají zájem se setkávat s Biblí a jejím obsahem. V rámci YMCA se děti scházejí k vyprávění biblických příběhů, běží ale i jiné kroužky. Sportuje se, konají se brigády...